

Origen dels comtes de Bell-lloc

La Roca del Vallès

Ubicació

Comarca:	Vallès Oriental
Lloc/Adreça:	Barri de Bell-lloc, 08430
Emplaçament	Al nord del terme.
Alçada:	234 m

Coordenades:

Latitud:	41.62566
Longitud:	2.33515
UTM Est (X):	444617
UTM Nord (Y):	4608428

Classificació

Número de fitxa	08181-30
Àmbit:	Patrimoni immaterial
Tipologia	Tradició oral
Estil / època:	Popular
Estat de conservació	Bo
Protecció	Inexistent
Accés	Fàcil
Ús actual:	Científic
Titularitat	Pública
Fitxes associades:	
<u>Castell de Bell-lloc/Sant Pau</u>	
Autoria de la fitxa	Jacob Casquete Rodríguez
Data de registre de la fitxa:	dl., 14/02/2011 - 01:00

Descripció

La tradició oral que envolta a la Roca està plena de llegendes, contes i narracions vàries de la cultura popular. Aquestes històries, moltes transmeses oralment i altres d'escrites, són més fruit de la imaginació

col·lectiva que no pas de la realitat històrica, també present. Cal diferenciar entre aquelles històries que són exclusives del lloc i d'altres que formen part de la narrativa folklòrica general catalana i l'única cosa que fan és enquadrar els fets en diferents llocs tradicionalment històrics i màgics. En el cas del castell de Bell-lloc, el paisatge, l'encant, el nexa d'unió amb la gent del lloc, i com no, la pròpia història han provocat que al voltant seva es creessin diferents històries. Entre d'altres es troba la llegenda de l'origen dels comtes de Bell-lloc que a continuació transcrivim: "Diu la vox populi que l'última comtessa de Bell-lloc, Paulina Pizzali, era una cantant d'òpera que va ser ferida al Liceu el dia que es va llençar la bomba. El comte hi era present, la va auxiliar i al final es van casar. La fisonomia de la comtessa podia corroborar la seva condició de cantant d'òpera, ja que tenia un bust prominent" (CAMPOY 2006: 143).

Història

La primera menció que apareix del castell de Bell-lloc data vers el 1073. A partir del 1099 ja es documenta l'església romànica de Sant Pere, restaurada el 1869 i actualment inclosa a la casa. Vers el 1117 fou donada al monestir de Sant Pau del Camp. Finalment el 1314, després de passar per diferents mans, tornà als Bell-lloc, que n'havien conservat, la castellanía. Es tenen notícies que la torre de l'homenatge fou transformada en capella de Sant Pau el 1704 pel comte Ramón de Bell-lloc i que les obres finalitzaren vers el 1706. Posteriorment, durant la Guerra del Francès el castell fou saquejat i destruït vers el 1808 i ja no es reedificà de nou. Ja en el segle XX s'hi allotja l'escola Sant Jordi de la Caixa d'Estalvis de Catalunya. L'any 1964 passà a ser propietat de la Caja de Ahorros y Monte de Piedad de Barcelona i a partir del 2003, és propietat de la societat, Parc de Belloch, S.A.

Bibliografia

BARRAL I ALTET, X. [et al.] (2000): Guia del Patrimoni Monumental i Artístic de Catalunya. Volum 1: Baix Llobregat, Barcelonès, Maresme, Vallès Occidental, Vallès Oriental. Ed. ECSA, Barcelona.

CAMPOY, G.; DURAN, A.; JURADO, R. (2006): Llegendes dels Castells del Vallès Oriental. Marge books, Barcelona.

CATALÀ I ROCA, P. [coord.], (1991): Els Castells catalans: Volum II. Ed. Dalmau, Barcelona.

ENCICLOPEDIA CATALANA ON-LINE (n. d.): L'enciclopèdia. Consultada el febrer de 2011.

DEPARTAMENT DE CULTURA I MITANS DE COMUNICACIÓ (s. n.): Inventari del Patrimoni Arquitectònic. Obtinguda el 15 de gener de 2011. IPA. Inventari del Patrimoni Arquitectònic de Catalunya, La Roca del Vallès, 1988.

MASSAGUÉ I TORNÉ, J. M. [coord.] (2011): Pla especial i catàleg del patrimoni de La Roca del Vallès. Ajuntament de la Roca del Vallès, La Roca del Vallès.

PLADEVALL I FONT, A. [et al.], (1991): Catalunya Romànica. Volum XVIII, El Vallès Occidental, el Vallès Oriental. Enciclopèdia Catalana, Barcelona.